

GREYHOUNDS IN DE KUNST

Toelichting op eigen werk

Stella Veldkamp (Amsterdam, 1960), beeldend kunstenaar, genoot haar opleiding aan de Gerrit Rietveld academie. Haar werk is vertegenwoordigd in een groot aantal gemeentelijke collecties, in musea en in de collecties van vooraanstaande particuliere verzamelaars (M. Schütte, ARTTRA, Amsterdam).

Stella Veldkamp aan het woord

Geboren ben ik in 1960 in Amsterdam en na mijn vroege jeugd jaren gewoond te hebben in Amsterdam-Buitenveldert, ben ik met mijn ouders en broer verhuist naar Blaricum waar ik de rest van mijn jeugd heb doorgebracht. Het is daar geweest waar ik mijn liefde voor honden, paarden en de natuur heb opgedaan. De berkenbomen, welke ook veelvuldig in mijn werk terugkeren, stammen uit deze tijd. Na mijn middelbare school besloot ik eerst met paarden te gaan werken en belandde zodoende op internationale dressuurstallen. Eerst in Nederland, daarna in Duitsland en tenslotte in België. De drang om weer te gaan tekenen en schilderen, wat ik als kind veelvuldig deed, nam met de jaren toe en ik besloot daarom dan ook in 1983 een punt te zetten achter mijn dressuurcarrière en naar de kunstacademie te gaan. Na een succesvolle studietijd op de Gerrit Rietveld academie, ben ik in 1989 afgestudeerd en ben tot op heden als zelfstandig beeldend kunstenaar werkzaam.

Stella in haar atelier met Diz op de voorgrond >

Mijn beeldende kunst, bestaande uit schilderijen, tekeningen en installaties, is opgebouwd d.m.v. collageachtige taferele en pictografische beeldelementen. Haar oorsprong, zoals eerder genoemd, ligt in de tijd dat ik de paardendressuursport professioneel beoefende, voorafgaande aan mijn kunstenaarschap. De vaak manshoge herten en honden refereren hier nog aan en zijn met de 'bomen' de drie belangrijkste beeldelementen in mijn werk. De lijnvoering is direct en ondoorbroken en het palet wordt veelal opgebouwd door verschillende kleuren over elkaar heen te schilderen en aluminium alkydverf, waarmee ook schaduw wordt gesuggereerd. De verfbehandeling is droog en egaal en kenmerkend voor mijn werk is een vaak toegepast omgekeerd perspectief binnen de kadering die bijdraagt aan de 'verstoorde' maatverhouding van het totaalbeeld. Associaties zijn er met de verhalen over 'Alice' van Lewis Carroll, vanwege de continue andere dimensie. Alice grootste wens in 'Alice in Wonderland' is om als een telescoop in en uit te kunnen schuiven, wat door, zonder zich al te strikt te storen aan eenheid van plaats en handeling, door de schrijver wordt verwezenlijkt. Hetzelfde geldt voor mijn werk. Het is dan niet gek om als hert in een kamer te zijn en dan plotseling

in een bos te verschijnen, waar op elke berkenstam emblemen zijn geplaatst. Alles loopt in elkaar over, net zoals wij dromen en net zo als kinderen spelen. Ik zoom in en uit naar eerder gemaakte werken. In de periode vanaf 1989 tot op heden werk ik tussentijds vaak op klein formaat (18 x 13 cm. of 18 x 18 cm.). Deze serie schilderijen, pictografische elementen als dagboeknotities en tevens bedoeld als onderzoek voor verder te maken werken, hebben inmiddels geresulteerd in een reeks van ruimte vullende installaties. 'In Transit' (1998, Hotel Winston, Amsterdam) was zo'n ruimte vullende installatie waar berkenstammen van plafond tot vloer van een hotelkamer waren geklemd en waarop ruim 50 schilderijen waren gemonteerd. Wat ik daar in drie dimensies heb gedaan heeft geleid tot twee dimensionale collages, schilderijen en tekeningen, zonder de illusie van een derde dimensie te verliezen. Een voorbeeld hiervan is o.a. 'Silver' (2008) die ik graag nader wil toelichten.

'Silver' (2008) heeft het formaat van 180 x 140 x 5 cm. en is opgebouwd door verschillende lagen olieverf en zilveren alkydverf op linnen. Op het 1^e plan is vanuit een kikkerperspectief frontaal de torso van een hond te zien. De zwarte 'Hazewind' met witte bef domineert met opgeheven hoofd van links driekwart tot rechtsonder het beeld. Zowel de vorm van de witte bef als de glans op de vacht, grijze partijen in de zwarte vacht, geven de hond diepte. De vlakken zijn egaal, zonder zicht van penseelstreek, geschilderd. De zwarte vorm van de hond wordt omlijnd door een witte contour die geleidelijk opgaat in de achtergrond. Op het 2^e plan zijn er berkenstammen te zien die met zwarte contouren van boven naar onder en van links naar rechts en ook zelfs voor de hond het beeld vullen. Waar normaliter takken zijn, hangen nu schilderijen alsof ze met boom en al zijn meegegroeid. Iconografische beeldspraak en verworven en verwijzend door en naar eerdere gemaakte werken. Één van de stammen is

diagonaal van linksboven naar midden onder in het kader geplaatst en versterkt hierdoor de positie van de hond op de voorgrond. De stammen zijn links wit en rechts zilver van kleur en hebben horizontale zwarte arceringen met boven een witte en onder grijze flankerende lijnen, die ook terug komen in de geschilderde emblemen. Door dat de rechts enkele bomen voor de hond, dus op het 1^e plan zijn geplaatst neemt het perspectief in de compositie daar een andere wending. Dit effect wordt nog eens versterkt door een groter embleem op de boomstam in de rechter onderhoek. Op het 3^e plan is de achtergrond. Door transparante witte lagen, die samenkomen met de witte contour van de hond, over een onderliggend grijs te schilderen krijgt de achtergrond diepte en verbindt deze met elkaar. De titel verwijst o.a. naar het gebruik van zilveren alkydverf en de glanzende uitstraling van het geheel, maar ook naar mijn eerste kennismaking met de Greyhound op zevenjarige leeftijd. In de 'Avenue' (modeblad in vroegere jaren, red.) van mijn moeder las ik een verhaal over Silver, waarin een straatjongen op een nacht midden hartje Londen een Greyhound vindt, deze gaat trainen en natuurlijk uiteindelijk kampioen wordt. Een 'alleen-op-de-wereld' verhaal met een goed einde en altijd in mijn herinnering gebleven. U raad het al, die Greyhound heette Silver.

< Welcome
olie-alkydverf op linnen
180 x 140 x 5 cm.
2010

Portrait of Never let U Down, olie-alkydverf op linnen, 58 x 150 x 5 cm. 2011 (collectie A. v.d. Broek)

